

Zakaj manj turistov za Bežigradom?

Tujcev je bilo za 11 odstotkov manj kot lani

Uradni statistični podatki o turističnem prometu v letošnjih osmih mesecih kažejo, da je v primerjavi z enakim obdobjem v lanskem letu bivalo na območju občine Bežigrad 8 odstotkov manj turistov (6 odstotkov manj domačih in 11 odstotkov manj tujcev). Razmerje med domačimi in gosti iz tujine je še vedno nagnjeno (47%:53%) v prid tujcem. Več kot polovica turistov, ki prenoči za Bežigradom, je tujcev. Do konca avgusta 1983 je za

Bežigradom bivalo 15.882 vseh gostov – od tega 7.410 domačih in 8.472 gostov iz tujine. V obravnavanem obdobju so domači gostje prenočevali 14.886 krat, ali 9 odstotkov več kot lani v enakem obdobju, gostje iz tujine pa so prenočevali 15.022 krat, ali 16 odstotkov manj kot leto prej.

Primerjava z osemmesečnimi rezultati turističnega prometa v Sloveniji kažejo, da je bilo na celotnem območju re-

publike 4 odstotke manj domačih gostov in en odstotek manj gostov iz tujine, oziroma, da so domači gostje realizirali dva odstotka več prenočitev, tujcev pa je prenočilo približno toliko kot v enakem obdobju lani (indeks 100). V Sloveniji je razmerje med domačimi in tujci 65:35%, kar pomeni, da predstavljajo gostje iz tujine komaj dobro tretjino.

Objektivneje lahko sodimo o turističnem prometu, če upoštevamo tudi število razpoložljivih prenočitvenih zmogljivosti. V vsej Sloveniji se je v obravnavanem obdobju število turističnih postelj povečalo za 5 odstotkov, na območju občine Bežigrad pa je število postelj nazadovalo za 19 odstotkov. Dva študentska domača za Bežigradom (Akademski kolegij in »D« stolpič) letošnje poletje nista želela svojih zmogljivosti vključiti v turistično ponudbo. Zato so bile posteljne zmogljivosti žal, za 100 ležišč manjše kot v lanskem letu. To pa je za turistično dejavnost naše občine, ki nima hotelskih kapacitet – razen hišic na Ježici – in je usmerjena predvsem na poletno turistično sezono – seveda velik izpad. Kljub temu so bile vse posteljne zmogljivosti za Bežigradom – tako kot v Sloveniji – v letošnjih osmih mesecih polno izkoriščene v enakem odstotku in sicer 30 odstotno, oziroma 72 dni. Ob koncu leta pričakujemo podatke, ki se prav tako ne bodo bistveno razlikovali od turističnega prometa v drugih predelih Slovenije.

DANICA ZORKO

Študenti plačali prazne postelje

Bežigraski študentski domovi, ki sodijo pod okrilje Uprave študentskih domov v Ljubljani, niso letos poletni zaslužili nobenega turističnega dinarja. Tako so se odločili študentje sami, ki niso hoteli za dva meseca izseliti iz sob svojih osebnih stvari. Mnogi so raje plačali 2.800 dinarjev za dva meseca prazne sobe, kot da bi se po nepotrebnem selili. Sploh pa je bilo pet študentskih domov (štiri na Kardeljevi ploščadi in Akademski kolegij) tudi prejšnja leta slabo zasedenih med počitnicami. »Od skupaj 1.247 ležišč smo jih prejšnja leta julija in avgusta oddali približno 60 odstotkov«, nam je povedala Jožica Plahuša, vodja sprejemne pisarne na upravi. V Akademskem kolegiju je bilo včasih zasedenih nekaj več postelj, ker je bližje središču mesta. Letos se je iz teh petih domov v poletnih mesecih začelo ali stalno izseliti 276 študentov, 971 pa jih je ostalo v njih. V. P.

PO LETU ČAKANJA

Lokale pri Nami odpirajo

Točno pred letom dni smo pisali, da so lokali ob Namini blagovnici pri Ruskem carju postavljeni. Že takrat je bilo znano, kaj bo v njih. Trajalo pa je leto, da so jih lastniki in najemniki uredili in pripravili za sprejem prvih naročil. Zakaj tako dolgo? Povsod je vzrok enak – premalo denarja. Vsi pa so nam obljubili, da bodo svoje »delavnice« odprli še ta mesec ali najkasneje novembra. Iz centra mesta proti severu si lokali sledijo takole. V prvem bo odprta čevljarska delavnica. Lokal, ki meri 37,40 kvadratnih metrov, je kupila bežigraska samoupravna stanovalska skupnost, v najem pa ga je vzel čevljar Novak Vasič, ki bo krajanom popravil čevlje in jih tudi izdeloval po meri. Tudi drugi lokal je last stanovalske skupnosti, ki ga je oddala šivilji Heleni Bera iz Ljubljane. V lokalu, ki meri 35,91 kvadratnih metrov bo organizi-

rano šiviljstvo in krojaštvo. Tretji in četrti lokal je kupila delovna organizacija Sever iz Subotice. V njih bosta organizirana prodaja Severjevih proizvodov in njihovih rezervnih delov ter servis zanje. Med njimi so poleg motorjev in toplotnih postaj ter črpalk, ki jih je v okoliških blokih precej, tudi kaloriferji, kuhinjske nape, ventilatorji, vlačilci zraka in vrtno kosilnice. Peti lokal, ki je tudi največji, bo opremljen v kemično čistilnico šele čez dve leti, ker se zdomka, ki ga je kupila, zaenkrat še ne namerava vrniti v domovino. Do takrat pa bo v lokalu predstavništvo neke dubrovniške delovne organizacije. Šesti lokal je prejšnji teden že opravil tehnični prevzem. Vanj pa se je naselilo žensko in moško frizerstvo Brivsko-frizerskega podjetja Ljubljana. V zadnjem sedmem lokalu pa lahko že lep čas kupujete cvetje. V. P.

Nedelja v gostilnah

Še so dobre gostilne, ki so odprte tudi ob nedeljah in praznikih. Za Bežigradom smo jih našli kar osem. To so: Gostilna TAVČARJEV DVOR na Ježici (od 9. do 22. ure), Gostilna KOŠEC v Šentjakobu (od 9. do 21. ure), Gostilna PEČNIKAR v Šentjakobu (od 10. do 20. ure), Gostilna BRINOVČ v Podgorici (od 11. do 22. ure), Gostilna ROGOVILC na Črnučah (od 7. do 22. ure), Gostilna PLANICA na Titovi 95 (v nedeljo od 7. do 22. ure, ob praznikih pa od 12. do 22. ure) ter Gostilna ŽAGAR (od 7. do 22. ure). Poleg tega so ob nedeljah in praznikih odprte tudi: Okrepčevalnica pri Ruskem carju (od 7. do 21. ure), okrepčevalnica KMEČKI HRAM v Vidmu (od 9. do 22. ure) ter samopostrežna restavracija, slaščičarna in aperitiv bar Gostilno prehrabnega centra Laguna (restavracija in bar od 9. do 21. ure, slaščičarna pa od 10. do 20. ure).

Ob sobotah so odprte skoraj vse gostilne, razen nekaterih izjem. Gostilna KOVAČ je ob sobotah odprta samo za zaključene družbe, gostilna KOŠEC, NA BRINJU, STADION ter okrepčevalnica PRI RUSKEM CARJU pa so ob sobotah zaprte.

Ob sobotah in praznikih oziroma samo ob praznikih pa so odprte gostilne: PRI ANGELCI na Ježici, NA BRINJU (samo ob praznikih), FORTUNA na Vodovodni cesti ter BEŽIGRAJSKI HRAM v Hranilniški ulici.

Med štirinajstimi bežigrasкими gostilnami so tri (Kovač, Rubin in Pod lipco) zaprte ob nedeljah in praznikih. (Po podatkih komiteja za družbeno-ekonomske odnose).

V. P.

Na svidenje v decembru

Starši duševno prizadetih otrok so se pogovarjali s pedopsihiatrom

Srečanje s starši duševno prizadetih otrok, ki jih prireja svet za predšolsko vzgojo in sodelovanje s starši pri občinski zvezi prijateljev mladine, se nadaljujejo tudi v tem šolskem letu.

Na srečanju v začetku aprila so starši izrazili med drugim tudi željo po pogovorih z ustreznimi strokovnjaki. Ta priložnost se jim je ponudila 11. oktobra. Za srečanje ni bilo (namenoma) že vnaprej določene teme ali predavanja, kar je dalo materam (to pot očetje niso bili prisotni) možnost

za odkrit pogovor s strokovnjakom. Brez kakršnihkoli zadržkov so razgnale svoje težave in opisale razne pojave obnašanja svojih otrok.

Dr. Franci Hostar, pedopsihiater iz psihiatričnega dispanzerja v Njegoševi ulici, je odgovarjal s preprosto, vsem razumljivo razlago. Njegova napolnila, kako v danem trenutku ravnati, so materam v veliko pomoč.

Medtem ko so se matere pomenovala z dr. Hrastarjem, se je iz sosednjega prostora slišalo

petje njihovih otrok. Tudi oni so bili povabljeni – na družabne igrice, ki so jih zanje pripravile dijakinje Srednje vzgojiteljske šole. Otrokom dijakinje niso bile tuje, saj so se seznanili z njimi na lanskeletni prireditvi, takrat ko jih je prvič obiskal dedek Mrz. Tudi igrice niso pozabili in ne pesmi, ki so jih tedaj prepevali. Zelo zgovorno in spodbudno dejstvo, mar ne?

Na prihodnjem srečanju, ki bo v decembru, bo na željo staršev na vrsti terapevt. Otroke bo spet obiskal dedek Mrz. Ko so se poslavljali, so veselo pozdravljali – na svidenje! E. K.

SLOVENIJA CESTE TEHNIKA OBNOVA

n. sol. o. Titova 38, Ljubljana

tel. (061) 314-466
telex YU SCT 31493
poštni predal 469

Razcep Kozarje na ljubljanski zahodni obvoznici.

Splošno gradbeno podjetje SCT Slovenija ceste Tehnika Obnova Ljubljana je nastalo leta 1979 z združitvijo GP Tehnika (ustanovljeno 1947) in SGP Slovenija ceste (1974) iz Ljubljane, leta 1982 se jima je pridružilo GIP Obnova, prav tako iz Ljubljane. V letu 1983 je SCT z 11.000 delavci in 40 milijardami din bruto realizacije (od tega 200 milijonov konvertibilnih dolarjev realizacije v tujini) daleč največja in najmočnejša gradbeniška organizacija združenega dela v Sloveniji in hkrati v ožjem kvalitetnem vrhu jugoslovanskega gradbeništva.

Dejavnosti SCT praktično pokrivajo celoten obseg gradbeništva in investicijske aktivnosti, pomemben del pa sodi tudi na področje strojogradnje. Tako SCT izvaja vse vrste visokih gradenj – od poslovnih, turističnih, industrijskih, kulturniških, medicinskih in stanovanjskih objektov in kompleksov, zahtevnih objektov prometne in komunalne infrastrukture, nadalje vse vrste nizkih gradenj, kamor sodijo zlasti avtomobilske ceste, letališča, železnice, industrijske ploščadi, hidrogradnje, agrotehnična dela in podobno, hkrati je pomemben proizvajalec elektroopreme za procesno industrijo, kmetijske mehanizacije in osnovnih gradbenih materialov, predvsem apna, opeke in betonskih agregatov. V strojogradnji je SCT najmočnejši jugoslovanski proizvajalec opreme za kamnolome, kamor sodijo različni drobilci, sejalne in sortirne naprave, transportni trakovi, pa tudi odpravevalne naprave za betonarne in asfaltno baze in podobna oprema za varovanje okolja.

SCT je po sestavi delovna organizacija s sedežem v Ljubljani, kjer je tudi večina

Dom slovenskega politično informativnega tiska za Bežigradom.

od 20 TOZD, DSSS in Interna banka, sicer pa so posamezne TOZD SCT tako rekoč po vsej Sloveniji – v Mariboru, Murski Soboti, Črnomlju, Brežicah, Kresnicah, Postojni in Piranu.

Že pred dvema desetletjema je pri takratnih predhodnicah SCT prevladovala spoznanje, da ni razvoja brez vključevanja v mednarodno tržišče. Leta 1965 so podpisali prve pogodbe za nastope v Belgiji, Nemški demokratični republiki, Zvezni republiki Nemčiji in Luxemburgu, kmalu zatem pa še v Libiji in Iraku. Obseg del se je začel skokovito povečevati po letu 1980, med drugim po zaslugi sodobne tehnične opreme, katere vrednost v tujini že presega 120 milijonov ameriških dolarjev.

Obenem SCT razvija tudi kooperacijsko dejavnost, sodeluje zlasti s firmami z Japonske in Zvezne republike Nemčije. Najpomembnejše je

vsekakor tehnološko partnerstvo s strojogradnim velikom BHS Werke iz Sonthofna pri proizvodnji drobilnih in sortirnih obratov za potrebe domačega in zlasti tujega trga. Te naprave, izdelane v Ljubljani, obratujejo danes v Iraku, Saudski Arabiji, Kuvajtu, Alžiriji, Nigeriji, Združenih arabskih emiratih in še kje.

V nobeni od svojih aktivnosti SCT ni zanemarjala razvoja lastnega znanja, aktivna in dolgoročna kadrovska politika pa omogoča prilaganje vsakršnim zahtevam zlasti tujega tržišča. Svojo neodvisnost v sklopu gradbene reprovre SCT uspešno dokazuje tudi z razvito projektantsko, laboratorijsko, računalniško, inženiring in komercialno aktivnostjo, kar vse omogoča nadaljevanje konstantnega razvoja in uspešnega gospodarjenja tudi v gospodarsko manj ugodnih razmerah.